

hactenus observari, fuit Gualterus cognomine *Giffard*, Osberni de *Bolebec* viri inter Normannos celeberrimi filius, qui in Charta Henrici Primi inter testes citatur nomine Comitis Buckinghamiæ. Hunc sequutus est ejus filius eodem nomine, qui in libro Monasterii Abbendonensis, Gualterus *Comes Junior* dictus obiit anno MCLXIII. Et regnante Henrico Secundo, Richardus ille *Strangbow* Comes Penbrochiæ, qui è sorore & hærede Gualteri *Giffard* Secundi genus duxit, hoc titulo in nonnullis publicis instrumentis est usus. Longo post tempore jacuit hic titulus quasi obsoletus, donec anno MCCC LXXVII Richardus Secundus hunc honorem patruo suo Thomæ de *Woodstocke*, de quo inter Duces Glocestriæ jam diximus, contulerit. Ex hujus filia enupta Edmundo Comiti Staffordiæ natus est Humfredus Staffordiæ Comes, quem Buckinghamiæ Ducem creavit Henricus Sextus, pro quo vitam animosè in prælio ad *Northampton* profudit. Illi successit ex Humfredo filio nepos Henricus, qui

Liber
Priorahy
Markyat.

Richardo Tertio tyranno viam ad regnum munivit, statimque eundem deturbare machinatus est, eo quod *Bobunorum* hæreditatem ad ipsum jure hæreditario spectantem restituere noluerit: sed interceptus capite luit, seroque sensit quod tyranni gradus per quos ascenderunt sæpissime amputant. Hujus filius Edwardus in integrum Henrici Septimi gratia restitutus pessimis artibus Wolfæi Cardinalis, Henrici VIII gratia excidit, & majestatis læsæ damnatus, quod inter alia ariolum de Successione regni consulisset, summo cum bonorum desiderio securi fuit percussus. Quod cum Carolus Quintus Imperator audisset, dixisse fertur, pulcherrimum Angliæ damam à Lanii cane fuisse devoratum, utique Cardinalis ille lanii fuerat filius. Iam inde hujus familiæ dignitas attenuata ita desloruit, ut posteris tiulus Baronem de *Stafford* solummodo superferit.

Reconsentur in hac regiuncula Paræcie 185.

B E D F O R D - S H I R E .

Edfordiensis ager, vulgo *Bedfordshire*, alter est è tribus Comitatus quos Cattieuchlanos occupasse diximus. Ab Ortu Meridieque Cantabrigiensis atque Hertfordiensis, ab Occasu Buchinghamiensis, à Septentrione, Northantonensis, & Huntingdonensis conjunctus, *Vsaque* interfluente in duas partes divisus. Qua Septentriones spectat fertilior est, & nemorosa: altera ad meridiem, quæ multo major, solo est tenuiori, sed non omnino ingrato: hordeum enim plenum, album, & crassum affatim profundit. In medio sylvis nonnihil densior, sed ad Ortum magis siticulosa, & arboribus nuda.

Barones
Mordant.

Vsa, ubi hunc agrum ingreditur, primum *Tury* invisit ædes Baronis *Mordant*, qui hanc dignitatem Regi Henrico VIII acceptam tulerunt. Ille enim Ioannem *Mordant* virum prudentem, qui duxerat filiam & alteram hæredem *H. Vere* de *Addington*, Baronem *Mordant* creavit. Deinde *Harewood* viculum olim *Hareleswood* præterlabitur, ubi Sampson cognomento *Fortis* Sanctimonialibus ædem sacram posuit, & ubi anno salutis reparatæ MCCCXCIX, paulo aute motus illos, & civiles turbas quibus Anglia diu divulsâ fuit, hic fluvius restitit, & cedentibus utrinque aquis, iter in ipso alveo per tria millia non sine admiratione pervium fuit. Postea *Odill*, sive *VWoodhill*, olim *VVabull*, subluit, quæ suos etiam Barones de *VVabull*, antiqua nobilitate perillustres, & castrum, quod nunc hæreditario ad *Chettwoodos* devenit, habuit. Unde *Vsa* non minus tortuosus, quam ipse *Mæander* fertur per *Bletnesho*, vulgo *Bletso*, quæ sedes olim *Pateshulorum*, postea *Bellocamporum*, nunc illustris familiæ de *S. Iohn*, quæ olim sua virtute amplissimas in Wallia possessiones, & nostro tempore Elizabethæ felicissimæ memoriæ gratia Baronum dignitatem consecuta est. Ad quos devenit per Margaretam de *Beauchamp* hæredem, quæ primo nupta Oli-

Aqua di-
vila.

Bletso.
Barones.
St. Iohn
de Blet-
nesho.

vero de *S. Iohn*, à quo hi Barones stemma deducunt, & secundo Ioanni Duci Somersetti, cui illa peperit Margaretam Comitissam Richmondæ, sceminam nunquam satis laudatam, à qua regia Anglorum familia.

Hinc Bedfordiam, Saxonice *Beaansop* primum oppidum, unde & regioni nomen, adproperat & ita dissecat *Vsa*, ut duo viderentur oppida, nisi ponte saxeo committerentur. Situs amœnitate, & sua vetustate, magis quam elegantia aut amplitudine (licet quinque ecclesias numeret) prædicandum. *LACTODORVM* tamen Antonini fuisse cum aliis non audeo affirmare, cum ad viam militarem Romanorum non sedeat, quæ certissimus index ad stationes & mansiones ab Antonino memoratas reperiendas; nec Romanorum numismata hic unquam effossa. *Lifwidur* sive *Lettidur* Britannice dictum legi; verum ex Anglico nomine conversum videatur. *Letty* enim Britannis diversoria publica sonat, & *Lettidur* diversoria ad flumen, ut *Bedford* Anglis lectos & diversoria ad vadum sonat. *Cuthwulfus* Saxo circa salutis nostræ annum D LXXII sub hoc aperto Marte ita Britannos fregit, ut jam inde viribus impares plura sibi oppida dediderint. Nec Saxonibus neglectum fuisse videtur, cum *Offa* potentissimus Merciorum Rex hic sibi (uti legimus in *Florilego*) sepulturam delegerit, cuius tumulum *Vsa*, cum incitator & sublimior ferretur, eluvione abripuit. Danicis postea bellis prostratum Edwardus Senior reparavit, urbemque ad australem ripam adjecit, quam *Mikegate*, (ut optimum *Hovedeni* exemplar habet) illa ætas vocavit. Tempore Regis Edwardi Confessoris, ut est in libro illo quem Rex *Guilielmus Primus* scripsit, cum Angliæ lustrum conderet, *Pro dimidio Hundredæ se defendebat in expeditione, & navibus*. Terra de hac villa nunquam fuit *hidata*. Graviora deinde sub Normannis pertulit: cum enim *Paganus* de *Bellocampo* tertius dictus Baro de *Bedford* castrum construxisset, nulla inter-

Bedford.

stini